

[Bjørn Poulsen]

demokratiets ordfører om dog for Guds skyld at lade det køre videre til anden behandling, uden at det skal i udvalg.

Jeg synes, at vi igen står med en debat om landbruget, hvor man ikke rigtig vil bevæge sig op af de grøfter, som vi har gravet ret dybe efterhånden. Den ene part mener, at det er det liberale, der skal klare det hele, og dér har jeg netop meget kort og meget enkelt forklaret, hvad det så er for en fremtid for landbruget, vi vil se. Vi har i hvert fald aldrig nogen sinde fra venstres side hørt noget om, hvordan udviklingen vil blive i landbruget, hvis ikke det skal køre, som man siger. Vi har aldrig hørt nogen forklaring på, hvad det er for noget, der vil ske.

Hvem vil være i stand til at overtage en svinefabrik på 10.000 enheder om året? Hvad vil det være for en ung landmand? Hr. Øllgaard vil komme kravlende på knæene for at få ændret landbrugsloven om 20 år, for at aktieselskaber kan få lov at overtage det, for der bliver ikke andre, der har muligheder for det. Så ved jeg ikke, hvor selvejet er henne, men det kan selvfølgelig være, at hr. Øllgaard ejer alle aktierne, det ved jeg ikke, det er måske også en form for selveje.

Uanset hvordan man vender og drejer de problemer, vi har, så er dansk landbrugs chance for at være selvhjulpel, som man taler så meget om, i fremtiden, at det bliver en helt anden form for landbrug. Dansk landbrug har ikke været selvhjulpel, siden man byttede rulleskøjter med englænderne i 1950'erne. Dansk landbrug har fået støtte på den ene og den anden og den tredje måde lige siden, og dansk landbrug vil også i fremtiden skulle have forskellige former for rentestøtte, billige lån, hvad det nu hedder alt sammen, for at kunne klare sig og ikke fortsætte ad den udviklingsvej, vi andre absolut ikke bryder os om. Derfor er det for mig at se liberal fantasiløshed at blive ved med at stille sig op og sige, at de, der taler om andre former for finansiering, er nogle meget, meget mærkelige mennesker. Problemet er der nu, og problemet vil også være der i fremtiden. Denne regering vil ikke være i stand til at gennemføre en rentepolitik, dansk landbrug kan leve med i fremtiden, hvis man vil bevare strukturen nogenlunde som den, vi kender i dag.

Lad mig så gå tilbage til spørgsmålet om den rentesaning, den rentelettelse, der lig-

ger i forslaget fra ministeren, som vi også så i foråret.

Det er jo 400-500 mill. kr., der skal ud om året, hvis der er nok, der vil bruge dem, og det er klart, at det er en likviditetslettelse. Det tror jeg ikke der er nogen, der vil sige at det ikke er. Men lad os så prøve at sætte den likviditetslettelse op imod det, der sker de næste par år, hvor de forskellige rentetilskud fra den krisepolitik, vi har lavet siden 1980, forsvinder. Der er jo en hel del, der forsvinder, det håber jeg alle er klar over.

Der er også noget, der hedder, at man skal i gang med refinansiering af K-lån, det koster også knapper. Der er også noget, der hedder henstandslån, som adskillige fik på et tidligt tidspunkt i 1980. Der er faktisk nogle, der skal være villige til at afdrage ret kraftigt nu. Der er faktisk ret mange ting, der forsvinder de næste par år af den kriselovgivning, der er vedtaget herinde, og det er de færreste, der har en gældsprocent og en renteomkostning, de vil kunne klare, selv om de skulle være så heldige at få del i disse ydelser.

Derfor har jeg meget svært ved at se, hvad det er for et problem i landbruget, dette skal løse, bortset fra, at det skal løse nogle likviditetsproblemer. Vil man løse landbrugets krise på denne måde, skal man her og nu binde sig til at betale de næste 20-30 år. Så løser man problemet, det erkender jeg, men jeg har stærkt på fornemmelsen, at når dette lovforslag eventuelt bliver vedtaget - det håber jeg ærlig talt ikke det gør - så er der ikke én krone mere til dansk landbrug, og så er det de liberale løsninger, der kommer til at klare resten. Jeg ved ikke, om det er det, man gerne vil, men så burde der findes så meget politisk ærlighed, at man sagde det. Så kunne de mennesker, der i dag sidder med højtforrentet gæld, lige så godt tage strikken nu i stedet for at vente med at komme på tvangsauktion om 5-6 år. Så kunne det være, de kunne finde noget andet i mellemtiden.

Det, der hjælper på likviditeten her og nu, hjælper ikke på landbrugets problemer, og det er klart, at det eneste, man vil, er at hjælpe lidt her og nu og så ellers håbe på, at udviklingen, som man taler så meget om, skal rette op på resten. Det er der jo ikke tale om. De langfristede lån, vi har i dag, bliver ved med at være langfristede, indtil de er betalt. Jeg kan ikke gøre for det, men sådan virker